

Újabb emlékezetes Hobó-est Váradon

A Hármastár című előadásával lépett fel Hobó szerda este a nagyváradai Partiumi Keresztény Egyetem (PKE) dísztermében. Sokan voltak kíváncsiak Hobó műsorára, amely József Attila, Jim Morrison és Vlagyimir Viszockij verseire és dalszövegeire épült.

PAP ISTVÁN

A mintegy hetven perces előadásban váltogatták egymást a szavaltatok, a háttérzenére mondott versek, illetve a dalok. A versek és szövegek a szerelem, a szabadság és a halál témáit járták körül, így a Hármastár cím ebben az összefüggésben is értelmezhető volt azon kívül, hogy Földes László, alias Hobó három alkotó műveiből állította össze műsorát. A szinte teltházas közönség nagy tetszéssel fogadta a produkciót, melynek legnagyobb erénye magának az előadóművésznek az őszin-

tesége és hitelessége volt. Nem voltak fölösleges kellékek a színpadon, sem pedig különleges fény- és hangeffektusok, hanem Hobó jól ismert, mély hangján, a tőle megszokott stílusban adta elő hatást keltően a verseket és a dalokat. Engem, aki nem ismerem behatóbban sem Jim Morrison, sem Viszockij munkásságát, különösen a József Attila-versek szólítottak meg, már csak azért is, mert az elhangzott költemények – többek között a Levegőt!, a Nagyon fáj, a Nem emel föl, az Irgalom és az Ülni, állni, ölni, halni címűek – akkor is hatnak, ha az előadás-

mód nem találkozik a befogadó elvárásaival, hát még akkor, ha azokat egy olyan őszinte művész tolmácsolja mint Hobó. A közönség hosszas tapsát Hobó három másik József Attila-verssel köztük A hetedik cíművel hálálta meg.

Beszélgetés

Az előadás után Ráksi Lajos a PKE egyetemi lelkesítője folytatott nyilvános beszélgetést Hobóval, aki bevallotta, hogy az általa felállított hármastár közepén József Attila áll. Mint fogalmazott: „nekem József Attila a Bibliám volt.” A képzeletbeli hár-

mas oltár nyugati szárnya Jim Morrison és a The Doors, a keleti szárnya pedig Viszockij, akit a kilencvenes években fedezett fel, árulta el Hobó, hozzátéve, hogy mindhármasukban elementáris szabadságvágy van, ezért is kapcsolta össze egy műsorban őket.

Undorító média

Ráksi Lajos kérdésére: honnan kapja a visszajelzéseket, lévén, hogy a médiában meglehetősen mellőzik őt, Hobó valószínűleg kritikáradatot zúdított a média világára. Leszögezte, hogy ő a saját szórakozására alapított zenekart, nem pedig azért, mert sikeres akart lenni, mint a mai előadók többsége. Mint mondta, a rendszerváltás előtt az újságírók voltak „a legundorítóbb fajta”, mert önként vállalták a hatalom dicsőítését. „Utálom őket ma is” – tette hozzá, majd tudatta, hogy hívták őt különböző szórakoztató és bulvárműsorokba, de mindannyiszor nemet mondott. Majd az ún. celebvilágot ostorozta. Párhuzamot vonva a kommunista rendszer és a jelenlegi korszak között, nyomdafestéket nehezen bíró kifejezésekkel élve fejezte

REKVIEM A BLUESÉRT

Jövőbeni terveiről szólva elárulta, hogy megírt egy szöveget, melynek címe Rekviem a bluesért, és amelyből a tervek szerint egy közel három órás hanganyag fog készülni. Emellett a Nemzeti Színházban próbál az önálló

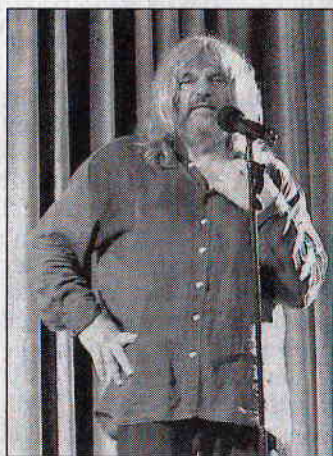
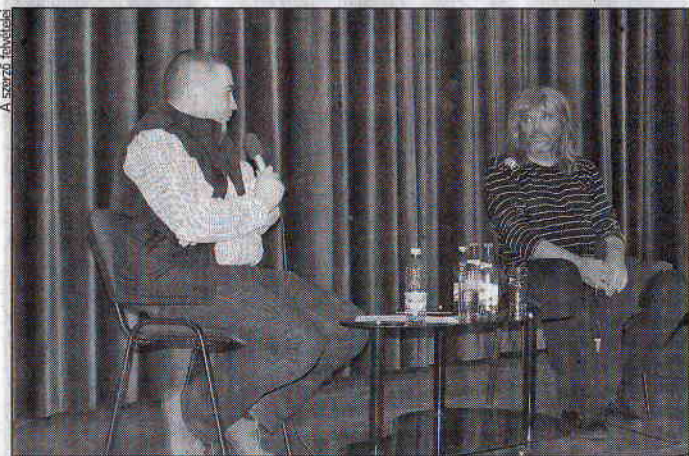
Ady estjére, továbbá összeállít egy önparódiát is, melyben saját szövegeit fogja mondani zene nélkül. „Ez a műsor azért készül, mert meg akarom nevetetni az embereket” – fogalmazott a művész.

ki azt, hogy régen a média a politikusoknak, ma pedig a gazdagoknak hízeleg, és a celebvilág is tükrözi ezt a mai közgondolkodást. Nem kímélte a különböző valóságshow-kat sem, mert szerinte főként ezek termelik ki a műveletlen, tudatlan celebeket, akik sztárnak hiszik magukat, de amint kikerülnek a média fényköréből, eltűnnek a semmiben, mert senki sem kíváncsi rájuk többé.

Van igény a kultúrára

A tehetségkutató műsorokat is kárhóztatta Hobó, mert, mint kifejtette, a szép, tehetséges, jó hangú és jó kiállítású fiatalok elmennek ezekbe a vetélkedőkbe, „ahol mindenféle senkik kiölik belőlük az egyéniséget, és tönkreteszik a lelküket. Nem is értem, hogy olyan komoly

művész, mint Presser Gábor miért vállal el ilyen mentorálást” – értetlenkedett a művész. A visszajelzések kapcsán Hobó megemlítette: „az egyetlen visszacsatolás az, hogy az emberek eljönnek az előadásaimra”, majd elárulta, hogy különböző József Attila műsorait összesen 334 alkalommal játszotta, és életében mintegy 5400 koncertet adott. Ezek az adatok pedig azt bizonyítják, hogy van igény a kultúrára, és azt is, hogy nincs rászorulva a médiára, érvelt Hobó. Majd pedig hozzátette: „1978 óta zenélek. Engem az emberek tartanak el, nem az állam.” Életútjáról és művészetéről vallva elmondta: „Nem tudom az igazságot, de az igazat mondom, és ez bőven elég. Annak, amit én csinállok, az a trükkje, hogy nincs trükkje.”

A Hármastár című előadásával lépett fel Hobó szerdán a Partiumi Keresztény Egyetem dísztermében